

Nr 795

Av herr **Elmwall m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 155, angående lönegradsplaceringen för vissa polismanstjänster m. m.*

(Lika lydande med motion nr 664 i Första kammaren)

Den i propositionen nr 155 föreslagna lönegradsplaceringen för vissa polismanstjänster innebär lönegradsuppflyttning för det stora flertalet polismän. För de högre polistjänsterna föreslås uppflyttning med i allmänhet två lönegrader. Ordinarie poliskonstapelstjänst och i allmänhet även förste poliskonstapelstjänst uppflyttas emellertid endast en lönegrad. För de första anställningsåren bibehålles oförändrad lönegradsplacering för polismännen.

De betydande rekryteringssvårigheter som sedan länge kännetecknar polismansyrket, särskilt i storstäderna, kräver åtgärder i olika avseenden. Det för kort tid sedan fattade riksdagsbeslutet om åtgärder till förbättring av rekryteringsmöjligheterna på polismannabanan och utbildningen av polisaspiranter bör otvivelaktigt vara av värde i dessa strävanden. Det torde dock inte kunna bestridas, att löneförhållandena är av avgörande betydelse för rekryteringen.

Polismannens yrke måste från olika synpunkter betraktas som förhållandevis påfrestande. Den obekväma arbetstid som oftast är förenad med yrket är för många avskräckande. Det torde vara skäl för uppfattningen att polismännens löneförmåner inte står i paritet med dem som gäller för flertalet jämförbara grupper i såväl allmän tjänst som på arbetsmarknaden i övrigt.

Den uppflyttning som nu enligt propositionen och uppgörelsen med TCO:s statstjänstemannasektion skall ske för de högre polismannatjänsterna bör givetvis i viss mån främja rekryteringen inom yrket. Men det måste framstå som minst lika angeläget att de lägre polismannatjänsterna tillerkännes motsvarande löneförbättring.

Förslaget i propositionen är i överensstämmelse med den uppgörelse som träffats i frågan med TCO:s statstjänstemannasektion. Även frågan om ytterligare lönegradsuppflyttning för de lägre polismannatjänsterna bör i första hand avgöras vid förhandlingar med polismännens egna organisationer. I förevarande sammanhang synes därför inte beslut om ändrad lönegradsplacering för polismännen böra fattas utöver vad som föreslagits i propositionen. Det bör emellertid vara angeläget för riksdagen att ge till känna, att vid kommande förhandlingar med polismännens organisationer

i första hand bör eftersträvas en uppgörelse om från rekryteringssynpunkt erforderlig lönegradsuppflyttning av de lägre polismannatjänsterna.

Med anledning av vad sålunda anförts hemställles,

att riksdagen vid behandling av propositionen nr 155 måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla att vid kommande förhandlingar med polismännens organisationer i första hand måtte eftersträvas uppgörelse om från rekryteringssynpunkt erforderlig lönegradsuppflyttning även av de lägre polismannatjänsterna.

Stockholm den 9 maj 1961

Emil Elmwall

Gustaf Svensson

Karl Björkänge

i vä
